Mizah

DERVİŞLERİN FİKRİ VE ZİKRİ

D. P. — Genel seçim, genel seçim, genel seçim...

C.H.P. — Avucunu yala, avucunu yala, avucunu yala...

GÜLLER - DİKENLER

«KIŞ!» TAN İLHAM

Mevsimlerden içinde bulunduğumuza verilen isim - öyle zannederim ki - en münasibidir: Kış! Soğukluğundan, karından, rüzgârından pek tabii olarak hoşlanmadığımız için belki söyliye söyliye kaçırırız diye «Kış!!!» demişiz. Fakat o, gitmiyor. Bir ayak üzerinde çeşit çeşit rüzgâr değiştirerek ortalığı tirtir titretiyor.

Bu kış kelimesi bana Allah rahmet etsin Kavuklu Hamdi merhumun en güzel tekerlemelerinden birini hatırlattı:

Pişekârla Kavuklu birbirlerine çatmışlar; nükteler almış yürümüş; sıra tekerlemeye gelmiş. Malûm olduğu üzere her muhaverede Kavuklu gördüğü bir rüyayı başından geçen bir vakia gibi söyler; bu sefer de tekerlemede Kavuklunun bir frenkle işi vardır; bunu görüşmek üzere frenk, Hamdiyi evine davet etmiştir; Kavuklu şöyle anlatır:

— Buyurun dediler, yemek odasına geçtik; sofraya oturduk; peçeteleri bükmüşler, bardakların içine sokmuşlar. Ev sahibi olan herif peçetenin bir ucundan tuttu, birden çekerek açtı, önüne yaydı... Ben de onun gibi yapayım, dedim; peçetenin bir ucunu tuttum, birden silkeledim; bardak gitti... Herif: «Çuşi» dedi ama bardak durmadı.

EYİMSERLER

Kabinenin en mühim erkânından biri şüphesiz ki Faik Ahmet Barutçudur. Zira kabinenin mevkiini daima emin gösterir; hükûmetin işlerin hepsinde büyük muvaffakiyet gösterdiğini kaydeder. Bir sözle bütün buhranları yok eder. Fakat ben nedense bir türlü bu ismi doğru olarak sıralayamıyorum... Faik Ahmet Barutçu yerine «Faik Barutçu Ahmet» yahut «Barut Ahmet Faikçi» diyorum. Bereket versin deryadil ve rind adamdır da aldırmıyor. Neyse şimdi kabinede bu zat fersah fersah geride bırakacak bir eyimser zat daha var: Maliye Bakanımız. Bu zat için maliyemiz güllük gülistanlık... Bir gazetenin dediği gibi. «Bütçemiz açık, altın erimiş, döviz erimiş, ticaret durmuş, ithalât malları gümrüklerde bekliyor, tütünlere alıcı yok, vergiler üst üste... Gözlük camına lüks diyoruz, sıkıştık mı gelsin uzun vadeli istikraz!

Eh, bundan daha iyi mali ve ekonomik durum ne olabilir ki?» Fakat siz şunun bunun lâfına kulak asmayın. Kabinenin eyimser bakanları vaziyeti bir tahlil etsinler, o zaman bütün bu endişe bulutları hemen sıyrılıverir!

HÜVİYET MUAYENESİ

Üç doktorumuz şarkta seyahate çıkmışlar. Yolları Kerbelâya uğramış. Bu beldeye varıp da «Hazret-i-Hüseyin» in türbesini ziyaret etmemek olur mu? Fakat orada sıkı bir takyit vardır. Herkes giremez, hele İslâmdan gayri dinde olanlar oraya sokulamazlar bile.

Bizim doktorlar İslâm dininde olduklarını isbat etmek zorunda kalmışlar ve ancak hepsi ayrı ayrı hüviyet muayenesinden geçtikten sonra türbeye girebilmişler.

REHAVET !

Vatan refikimiz Hasan Saka kabinesinin istifasının muhakkak olduğunu yazıyor. Kabine reisi Çankayaya çağrılmış; çekilmesi lâzım geldiği söylenmiş; o da istifasını yazmak üzere ayrılmış; fakat bundan müfritlerin azamî surette istifade edecekleri düşünülerek tekrar yerlerinde kalmaları münasip görülmüş.

İktidarın bir rehaveti vardır. Hangi parti, yahut hangi şahsiyet oraya oturdu, hele bir de yerleşti mi? koltuğun rahatlığından mıdır, nedir,

Nigâh-ı-mestine canlar dayanmaz
Uyanmaz uykudan cânan uyanmaz

şarkısını mırıldana mırıldana mışıl mışıl uyuyor. O halde ne zahmet?!

YENİ USUL REKLÂM

Gazetelerde güm diye patlıyan bir haber: Halk türküleri okuyucusu Zehra Bilir bir otomobil kazası neticesinde ölmüş.. «Vah vah!» demeğe kalmıyor; bir tekzip: Bu havadisin kat'iyyen aslı fasli yoktur. Zehra Bilir pürsıhhattır. İlhi.. Hedef malûm.. İnsan şu mısraı tekrar ediyor:

Sen ölmedin, seni öldürdüler...
zavallı kadın

GAZETECİLİK LİSANI

Gazetelerimiz - nazar değmesin - lisan bakımından günden güne mükemmel hale geliyor. Ağır başlı ve temiz lisanlı olması gereken bir gazete «Bir şarkıcı kadının otelden kaçırılmasından bahsederken evvelâ: «Ali kızı Süheylâ, ikamet etmekte olduğu otelden kaçırılmak istenmiştir.» diyor. Bunu okuyunca kaçırılma vak'asının tasavvurda kaldığı zannolunuyor, değil mi? Ne münasebet... Kızı bal gibi kaçırmışlar... Bunu da aşağıdaki cümleden öğreniyoruz: «Bu üç arkadaş Süheylâyı bir taksiye atıp kaçırmışlardır.» Ya evvelki cümle ne olacak? Hocanın çukur hikâyesi..

Nasrettin Hoca bir gün evinin önünde bir çukur kazıyormuş; komşusu ne yaptığını sormuş; Hoca:

— Bizim duvarın yanında biraz moloz var, onu açtığım çukura gömeceğim.

— Ya çukurdan çıkan toprağı nereye gömeceksin?

Hoca yutkunmuş:

— Yok! demiş; artık o kadar ilerisini düşünemem!

BARÇIVAN

DENTOSİL

Diş macunlarının en büyüğü ve en güzelidir.

KÜÇÜK İLÂNLAR

★ E.T.T. İdaresinden :

İstanbul şehrinin tenviri, taşıt ve fabrikalarının tahriki hususunda gerekli elektriki temin için kömür lâzımdır. Ellerinde fazla kömürü olanların nümunelerini alarak Silâhtarağa fabrikasına gelmeleri.

★ İstanbul Belediyesinden:

Yılbaşı gecesinde gazinolara tatbik edilmek üzere Belediyemizce bir tarife hazırlanmıştır. Masa parası diye, kendilerinden adam başına elli lira alınan müşterilere gazinolar birer bardak soğuk su ikram edecektir.

★ Şehrimizin fakir halkına dağıtılmak üzere kömür gelmiştir. Yalnız gelen kömür bir çuval olduğu için dağıtılmaktan vazgeçilmiş ve Okmeydanında yakılmasına karar verilmiştir. Isınmak istiyen fakir fukaranın teşrifleri

Sayı: 129 — Cilt 5. FİYATI 25 KUURUŞTUR 24 Aralık 1948

Mizah

SAHİBİ : RAMİZ GÖKÇE
ABONE :
Seneliği 1250 kuruş, altı aylığı yoktur.

Posta kutusu : 255
İdarehanesi : İstanbul, Babıâli Caddesi, Vilâyet Konağı yanı, No. 10
Telefon : 20715

• CUMA GÜNLERİ ÇIKAR HAFTALIK TARAFSIZ MEMLEKET MECMUASI •

İstifâ

GAZETELERDEN biri kabinenin istifa edeceğini yazdı. Olabilir... Derken ertesi günü diğer bir gazete bu haberin katiyen aslı esası olmadığını yazdı .O da olabilir... Henüz şayia halinde olan bu rivayetler bazılarını düşündürecek, bazılarını güldürecek, bazılarını sevindirecektir.

Ama sevinenlerin kimler olacağını tahmin etmeğe imkân yok. Tıpkı doktor Zografos'un hikâyesinde olduğu gibi...

O hikâyeyi bilenlerimiz çoktur ama, sırası geldiği için naklediyoruz:

Bütün Boğaziçinde pek tanınmış bir hekim olan bu zat bir gün Emirgâna giderken tanıdıklarından olan biletçi ile hal hatır soruşurlar. Adamcağız babadan kalma arsasına bir ev yaptırmakta olduğunu söyleyince doktor :

— Aferin Hasan Efendi... Bende de bir miktar kereste var... Sana vereyim, der.

Birkaç gün sonra yine birbirlerine rastlarlar.

— Efendim... Hani kereste buyurmuştunuz!

— Bre zânım Hasan Efendi... Bizim bahçivan söyledim... bir tarafta koyazak...

Bir kaç gün sonra yine tesadüf edilir.

— Efendim... Keresteler...

— Bre zânım olazak...

Bu mülâkatların şahidi bir dost doktora:

— Canım doktor! der, şu adamın kerestesini ver artık...

Doktor:

— Bre zânim! der... Bende kereste ne gezer?

— Öyleyse neye vaadettin?

— Vaadettim ki sevinsin...

MİZAHÇI

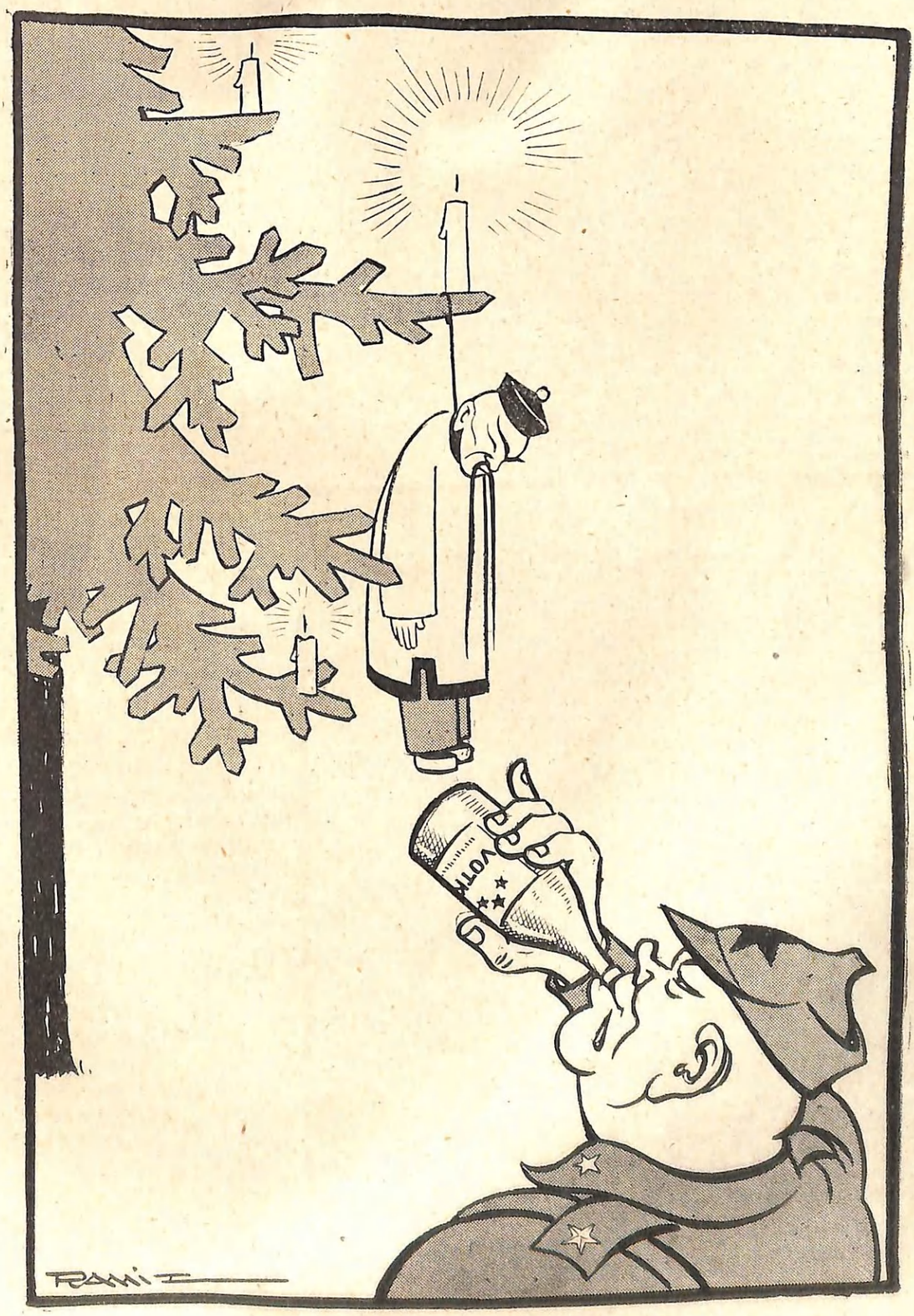

1949 NOEL EĞLENCESİ !

Mal beyannamesi

Yazan : **Refi' Cevad ULUNAY**

Bakanlarımızdan birinin bugünlerde Bakanlığında bulunan bütün memurları mal beyannamesi vermeğe davet etmesi beni uzun uzun düşündürdü. Yalnız düşündürmedi; hattâ aklıma bazı darb-ı-meseller, fıkralar, tâbirler getirdi.

Ne yalan söyliyeyim... Ben bir adamın mal beyannamesi vermek ve bunda ileri süreceği sebeplerin kuvveti veya zaafı ile itham edileceğini yahut ithamdan kurtulabileceğini pek zannetmiyorum.

Meselâ ayda altmış lira maaşlı bir hariciye memuru mal beyannamesi vermiş:

Araki bulasın sokağında beş katlı bir apartıman.

Balıkpazarında vıcık vıcık sokağında iki mağaza .

Suadiyede lüpe kondu çıkmazında bir villâ.

İstif Bank'ta yüz bin lira...

Bu işle meşgul olacak müfettiş, yahut müdür kimse memuru karşısına alacak ve soracak:

— Siz ayda altmış lira maaşlı bir memur olduğunuz halde bu apartımanı, mağazaları ve villâyı nasıl edindiniz?

Memur :

— Bizde maaş itibaridir. Altmış lira maaş 1930 rayici üzerinden tayin edilen baremin 1931 e göre tayini itibariyle yüzde senisbetinde zarp, yüzde on yedi kiz nisbetinde tarh, ve yüzde üç nisbetinde taksime uğrayarak «geçim zorluğu» vergisiyle beraber yürüyen «varidatın tenakusu» zammının ilâvesiyle dört misline iblâğ edilerek «başımıza gelenler» vergisi indirildikten sonra elimize geçen para «çok çocuk» ve «yok çocuk» hisselerinin de yüzde on beşi düşünülmüş ve «muhayyel kömür tahsisatı» ile bu altmış liranın altı yüz lira olması lâzım ise de... tekrar «giyim kuşam» namiyle alınan «paçavra» vergisi...

Aile babası yılbaşı hediyesi getirdi !

Müfettiş :

— Bunları bir kâğıda işaret buyurun, tahkik edelim. Apartımanı ne zaman yaptınız?

— Ben yaptırmadım efendim, bekâr bir dayım vardı. Ondan kalan para ile aldım.

— Dayınız zengin miydi ?

— Evet. Milyonerdi .

— Ne iş yapardı?

— Dilenci idi. Her gün temiz pâk giyinir, tramvay durak yerlerinde boynunu büker, birah çekerdi; paralar yağmur gibi yağardı.

— Bütün bu servet ondan mı kaldı?

— Evet. Ondan kaldı. Şaka değil beyefendi... Tam altmış sene dilendi. Bu kadar para ne olur?

Şimdi sorarım size... Buna karşı hangi müfettiş bu servetin gayrimeşru olduğunu iddia edebilir?

★ ★

Sonra unutmamalı ki «minareyi çalan kılıfını hazırlar.» Yine böyle mal beyannamesi vermiş bir memur meselâ:

— Ben parayı teyzemden aldım.

dese ne olacak? Müfettiş hemen teyze hakkında bir tahkikat yapacak ve beyanname sahibine:

— Siz parayı teyzenizden aldığınızı söylüyorsunuz. Fakat biz tahkik ettik. Teyzeniz gündelikle hizmetçiliğe gider ,ancak bu sayede ekmek parasını kazanan bir fakir kadınmış... Size bu parayı nasıl verebilir?

O zaman memurun kaşları çatılacak, suratı asılacak... Derinden bir ah çekerek :

— Müfettiş beyefendi... Müthiş bir aile sırrımızı kurcalamağa hakkınız yok...

— Fakat.. ben ne diyeyim?

— Orası bana ait değil.. Ben bu sırrı söyliyemem... Asla, asla...

★ ★

Bu beyanname bahsinde pek ilerisine gitmiyelim. Meselâ her biri birer Karun olan günlük gazetelerimizin sahiplerine ayni suali sorsak acaba ne cevap alabiliriz?

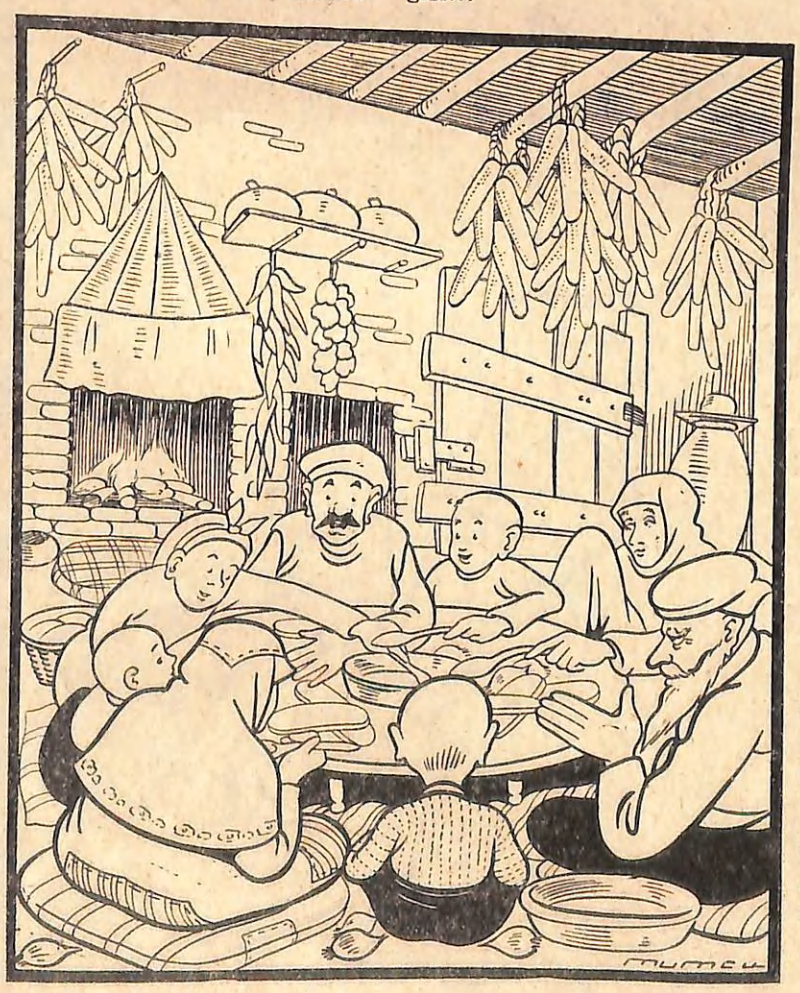

— *Ceridelerde lüks diye bir lâf var, nedir bu?*
— *Bizim karnımızı, şehirlilerin gözünü doyurmayan şeyler !*

SUÇLU ARANIYOR

Bir affı umumî kanunu çıkarılacak! (Belki şu anda çıkmıştır).

Hukuk Fakültesi talebesi bu kanun faydalı mı, değil mi diye münazara yaptı. Bu kanun kimler için acaba?

Fakat cesaret edip de, kendi kendime bile olsam «Suç nedir? Suçlu kimdir?» diye soramıyorum. Kâinat tetikte: Herkes, birinin böyle bir saflık göstermesini bekliyor âdeta. O zaman: «Ha!» diyecekler, «Sen, demek suçtan bahsediyorsun ha? Demek suçlu arıyorsun? Hangi kabahat için?»

O zaman bütün parmaklar bana doğrulacak: «İşte hakikî suçlu!»

Öyle ya? Neden olmasın? Hayat pahalı ise, öteberiyi pahalı almakla bunun böyle olmasını para vererek, yani fiilen teşvik etmiş olmuyor muyum?

Dünyanın işleri ters gidiyorsa, bunları düzeltmeğe teşebbüs etmemekle insanlık vazifemi ihmal etmiş bulunmuyor muyum?

Boşaltın hapishaneleri! Suçlu benim! Tıkın içeri beni !

Hiç olmazsa, yeni bir af kanununa kadar başımı dinlerim.

GÜVEMLİ

Betarz-ı Kudemâ

Deyip

Baktık ahvâle, işin her yanı berbâd deyip
Çelebî böyle olur bizde de feryâd deyip

Kalem-i hicve sarıldık, ama, reddeylediler
Biz ne yazdıksa, hemen, yüzde yüz isnâd deyip

Adalan büdceyi tanzim edecekmiş! verelim
Kesemiz, herşeyimiz emrine münkaad deyip

Gelecek yıl gelecek Meclise artık büdce
«Şu komisyondan olunduk, hele, âzâd..» deyip

Günde yüz kerre harâb olmadayız nefretle
İktidar partisi mensupları âbâd deyip

Hepimiz âlem-i fânîde bir esnaf-zedeyiz
Çıkalım dağlara âvâz ile «imdâd!» deyip

Ne ocaklar yanıyor nârına bir ton kömürün
«İsmi var, cismi bulunmaz... Bu nasıl ad» deyip

Yere diz çöktü huzurunda bütün şairler
Râşid-i âcize imân ile üstâd deyip

RÂŞİD

İÇ ANADOLUDAN BİR TÂBİR :

Uşahlar arı gibi!

— Allah versin, bu mum ne? Noel eğlencesi mi?

— Hayır, havagazi vermiyorlar bununla yemek pişiriyoruz, kömür vermiyorlar, bununla ısınıyoruz, elektrik de vermezlerse bununla aydınlanacağız!

— Bazı yurddaşlar zenginler kadar rahat olmadıklarını söylüyorlarmış!

— Haltetmişler, her gün yurt taşlarında yatıyoruz, daha nasıl rahat olalım!

— *İskarpini kocam beğenmedi..*
— *Değiştiriniz bayan.*
— *İmkânı yok, daha yeni evlendim!*

Tek keramet

Velhasıl, böyle!

Yıldıralı dünyayı açgözlü birkaç kuduz
Pehlivanlar kesildi siyasî birer uyuz
Beyaz ayı medenî bir kelime öğrenmiş
«Veto» dedikçe lâkin, ne tat kalıyor, ne tuz
Bir komünist partisi varmış bizde de meğer
Bu Bulgar nüktesini duyan kesiliyor buz
Birleşmiş Milletler'in hâli cümlece malûm
Üyeleri şampanya içiyor. yiyorlar muz
Zannetmeyin bu devlet yalnız onlara mahsus
Maliye Bakanınca hayat bizde de ucuz
Biz de hava satarak servet edinmedeyiz
Biz de gayet ucuza türlü nane yiyoruz
Miktarı artadursun memlekette veremin
Öyle şeyden korkmayız, dostlar, emin olunuz
Lüküs vergisi çıksın, kazanç vergisi çıksın
Görün nasıl oluyor kış ortasında nevruz
Umumi seçimleri uman Demokratların
Günlük doğum miktarı ya sekizdir ya dokuz
Herkes feryâdediyor hükûmetin elinden
Bu Akılsız Ozan'ın derdi herkesten yavuz!

AKILSIZ OZAN

HATIRA

Kocası aleyhine boşanma davası açmıştı. Mahkemede şikâyetini ileri sürerken :

— Siyasetten başka bir şeyle uğraşmaz oldu, diyordu. Varsa yoksa siyaset! Başka her şeyi unuttu. Meselâ, ne gün evlendiğimizi bile hatırlamıyor..:

Oradan kocası atıldı:

—Yalan, efendim, yalan! Hatırlamaz olur muyum! Harbin yüz seksen beşinci günü evlendik!

SARHOŞLUĞUN DERECESİ !

Duvarları karışlayan bir geceyarısı yolcusu, hayal-meyal seçebildiği polise gitti:

— Neredeyim acaba?. Söyler misiniz ?

Polis, adamın coğrafi vaziyetini tesbit etti:

— İstiklâl caddesinde, Galatasaray ile Parmakkapı arasında...

Sarhoş, onu susturdu:

— Tafsilât istemem, ağabey... Hangi şehirdeyim, onu söyle yetişir!

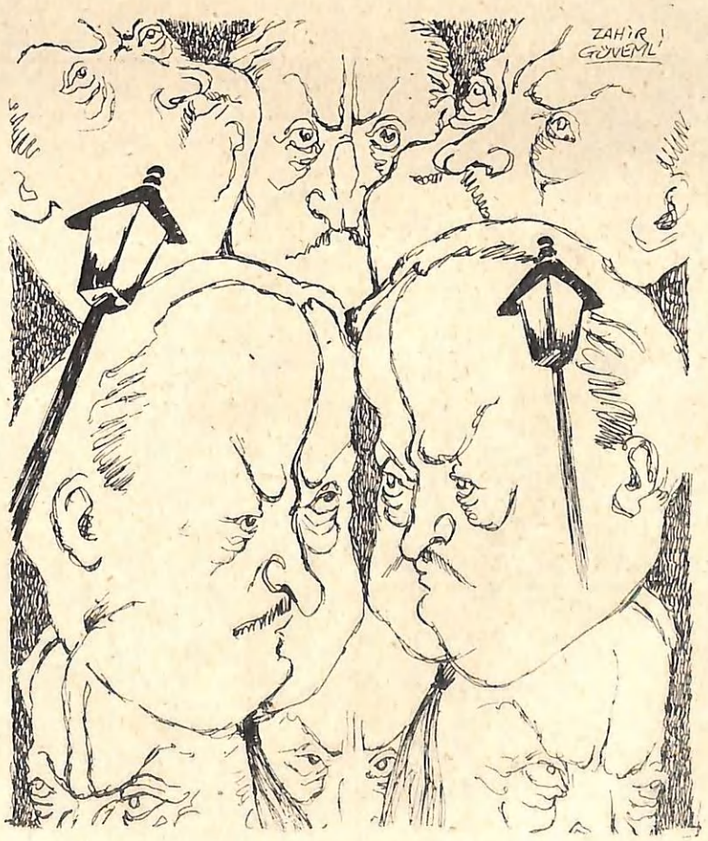

Necip — Rezalet! Bütün paramı kumarda kaybettim !
Fazıl — Ne yapacaksın şimdi?
Necip — Tabiî kumar aleyhinde bir makale yazıp paramı çıkaracağım!

KABAHAT

Karı-koca kavga etmişlerdi. Adam, kendisini kaybetti, karısının sülâlesini saymaya başladı.

Kadın:

— Ölüleri karıştırma! dedi. Onlar için bana ne kabahat buluyorsun!

Kocası cevap verdi :

— Bilâkis, ben senin için onlara kabahat buluyorum.

TEHLİKE

Evli erkekler arasındaki ebedi dedikodu mevzuu açılmıştı.

Biri:

— Benim karım binde-bir bulunur cinsten son derece meziyetli ,faziletli, dirayetli bir kadındır, dedi .

Dinliyenlerden biri derhal atıldı:

— Peki ama, bunu kendisinin farketmemesi için ne yapıyorsun ?

— *Erkeklerin en hoşuma giden tarafları vaktinde gelmeleridir.*

— *Değilmi ya teyzeciğim, yaşı kırkı aştıktan sonra gelirlerse neye yarar!*

— *Güle güle giy, palton çok güzel, terzinin adresini bana da verir misin?*

— *Terzimin adresini sana veririm ama, sen benim adresimi terziye sakın verme !*

FIKRALAR

SEBEP

Neclâya doktor:

— Hayret, dedi, röntgen filminiz iyi çıkmamış!

Neclâ içini çekti:

— Sormayın doktor, hiç fotojenik değilimdir!

AKIL HARCI DEĞİL !

Arkadaşı, gazetede şu havadisi okuyordu:

— «Bir genç kızın göğsüne tabancayı dayıyarak onu kendisiyle evlenmeye icbar eden delikanlı sıhhî muayeneye sevkolunmuş ve akıl melekesinin noksan olduğu tesbit olunarak Bakırköy akıl hastanesine...»

Münir Hayri Egeli atıldı:

— Zavallının aklından zoru olduğunu daha evvel anlıyamamışlar mı?

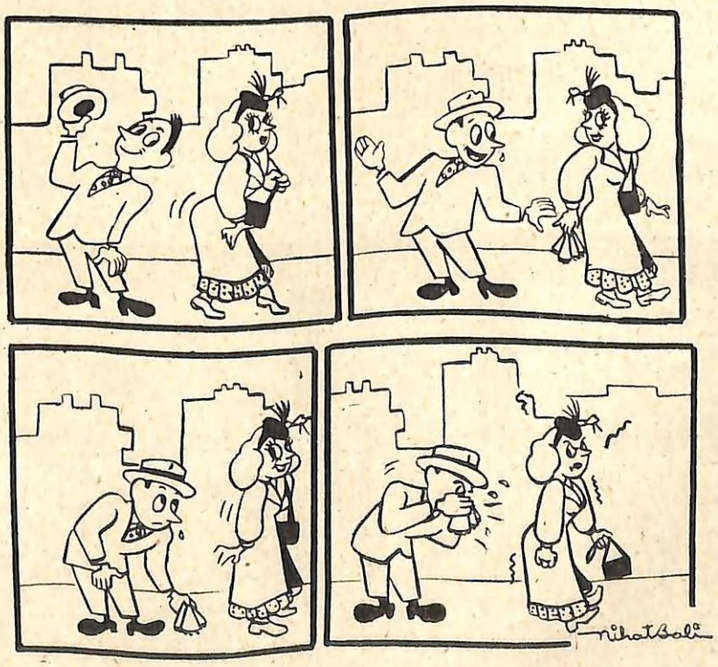

İhtiyatsız kadın ve nezaketsiz adam!

TEHLİKE

Markiz pastahanesi sahibi A. Çakır, ağzına hiç tatlı bir şey koymadığından bahsediyordu.

Pastahane müdavimi hâkimlerimizden Necdet Bey sordu:

— İştihanız kapanır diye mi korkuyorsunuz?

Öteden Celâlettin Ezine cevap verdi :

— Hayır, dükkânı kapamasından korkuyor !

ŞAPKA DERDİ

Bir mecliste, doktorlarımızdan biri saç dökülmesinin ilmî tahlilini yapıyordu:

— Bazı şapkalar da saç dökülmesine sebep olur, dedi.

Dinliyenlerden bestekâr Şerif İçli, içini çekti:

— Doğru, doktor bey. Bilhassa kadın şapkaları: Kocaların kederden saçlarının dökülmesine ve ağarmasına sebep olur..

SALON

Yılbaşı için harikulâde bir nüsha hazırlıyor..

Salon'un Yılbaşı sayısı iki misli olarak çıkacaktır. İçinde bulunan pek çeşitli yazılardan başka bir çok nefîs resimler, reportajlar, dedikodulu havadisler bulunuyor. Herkes bilhassa tavsiye ederiz.

Hediye

Yazan
VİRGÜL

ARKADAŞIM karısiyle gül gibi geçinip gittiğini söylediği zaman hayret ettim: Kendisi haşinliğiyle, karısı da ondan daha üstün sertliğiyle tanınmıştı. Nasıl olmuştu da...

Merak ettim ,sordum.

Anlattı:

— «Uzun bir hikâyedir bu,» dedi. «Fakat sana kısaca anlatıvereyim.

«Bilirsin: Bizimki ile ilk zamanlar pek geçinemiyorduk. Yorganımıza göre ayağını uzatmasını bilmiyor, ayağı yorganı aşınca da ter ter tepiniyordu. «Yorgan» dan ne kastettiğim malûm: Bizim kese. Bu zamanda bütçenin iki yakasını bir araya getirmenin imkânı yok. Onun için ,ben de bizim hanımın boğazını biraz sıkmaya karar verdim .Fakat, kadının boğazı biraz sıkılınca ne olur, sen de bilirsin: Çığlığı arşa çıkar.

«Bizimki de öyle yaptı. Bir aldırmadım, iki aldırmadım; fakat en sonunda tahammülüm kalmadı. «Keskin sirke kabına zarar» dedim, sertlikten vazgeçtim, kedi pençesi gibi evvelâ okşayıp sonra tırmalamaya karar verdim.

«Doğrusunu istersen, bu işte bana bir hâdise yardım etti: Bir gün paçası çamur, yakası yağ, rengi boyanmış siyah elbiselerimi giydim. Fakat aksiliğe bak ki, not defterimi eski ceketimin cebinde unutmuşum!

«Dairede aklıma geldi ve akşamı zor ettim. Çünkü benim not defterim daha ziyade pot defteridir: Körolasıca bir huyum var: Hatıra tutarım. Her günkü hâdiseleri kısaca kaydederim ve... bu arada sadece erkek isimleri geçmez... Onun için, akşam kapıdan içeri girerken kendi kendime: «Eyvah!» diyordum, «Şimdi kıyamet kopacak...» Çünkü, ceplerimi karıştırmak karımın âdetidir.

«Fakat, inanır mısın: O akşam evin içini süt liman buldum. Acaba karım hatıra defterimi okumamış mıydı? Buna imkân mı vardı! O halde? Uzatmıyayım, birader, vaziyet biraz sonra berraklaştı ve bizim hanım defteri okumuş olduğunu bazı sözleriyle belirtti.

«Fakat imayı o kadar ustalıkla yapıyordu ki, anlamamazlıktan gelmekten başka çare yoktu. Aksi takdirde suçu kabul etmek zorunda kalacaktım. Bende o göz var mı! Tınmadım.

İşte o zaman aklıma bir kurnazlık geldi.

«Ertesi sabah giyinirken defteri siyah cekete aktarma ettim. Daha ertesi sabah lâcivertlerimi giydim ve, bu sefer mahsus, defteri siyah ceketimde unuttum. Bu böyle günlerce devam etti.

— «Bunun kurnazlık neresinde? mi diyeceksin. Onu da söyliyeyim: Bizim hatıra defteri yanımda geçirdiği günler zarfında olduğu gibi durmıyor, başka renklere bürünüyordu. Onun için ertesi gün karım sayfaları karıştırdığı zaman şu gibi satırlarla karşılaşıyordu:

«19 Ekim — Dairede akşamı zor ettim: Karımı o kadar göreceğim geldi ki...

«21 Ekim — Bugünlerde karımın güzelliği ve iyiliği üzerinde: Bana karşı gayet tatlı davranıyor. Ne ağzını açıp bir şey söylüyor, ne bir şey istiyor. Melek gibi bir kadın. Sevgim de o nisbette artıyor.

«24 Ekim — Bir hafta sonra aybaşı. Maaş elime geçer geçmez karıma güzel bir kazak alacağım...

«30 Ekim — Yarın değil, öbür gün ay başı... Hediyeyi almak için sabırsızlanıyorum.

«1 Kasım — Bugün maaşı aldım. Fakat borçlular gırtlağıma yapışınca elimde bir şey kalmadı. Karıma hediyeyi ay ortasında avans çekip alırım.

« 16 Kasım — Mutemet avansı vermedi .Fakat zararı yok: Bütün borçlarım ödendi. Ay başına maaşım elime tam olarak geçecek: Karıma kazak alacak yerde güzel bir manto yaptırırım.

«1 Aralık — Biraz daha sabredip bu ayın sonlarına doğru kürk manto almaya karar verdim. Güzel bir yılbaşı hediyesi olur...»

Arkadaşımın hikâyesi hakikaten meraklıydı. Sonunu bekliyemedim:

— «Peki», dedim, «bu işin içinden sonra nasıl çıktın? Karın bu vaatlerini yerine getirmeni istemedi mi?»

Arkadaşım güldü :

— «İstemez olur mu! Kadın kısmı bu! Hattâ ,benim ceplerimi karıştırmış, defterimi okumuş olduğunu itiraf etmeyi bile göze alarak, bir gün işi açığa vurdu..»

— «Ve kıyamet koptu?» dedim.

Bizim kurnaz koca bir kahkaha attı:

— «Hah ha! Beni o kadar aptal mı sanıyorsun? Minareyi çalan kılıfını hazırlar, oğlum! Karım tahammül edip edip nihayet sabredemiyerek patladığı zaman: «Hangi defter?» diye sordum .

— «Cebindeki hatıra defteri! dedi:

«O zaman bir kahkaha attım ve: İlâhi karıcığım! dedim. Hatıra defteri değil ki o!» «Ya ne?» «Roman müsveddesi!»

— A.. A.. A!. Geviş getiriyola, bu da moda galiba?
— Haydi be garı, ne modası, onu bizim hayvanlar doğdum doğası getiriyolar!

Çömezin Röportajları:
129
Yılbaşı Hediyeleri..

Çizen: RAMİZ

Demokratlara: **Zümrütanka kuşu**

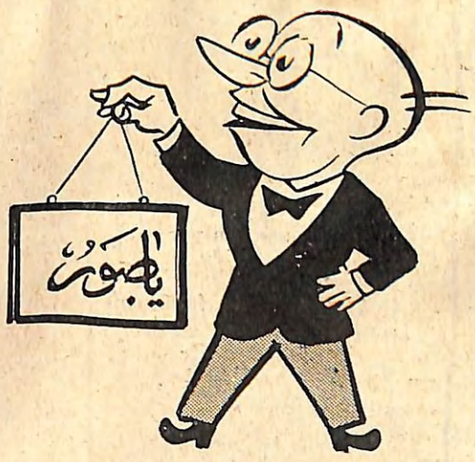

Kömür bekliyenlere: **Ya Sabur levhası**

Yılbaşı gecesi gazinolara gidecekiere: **Cankurtaran**

Kiracılara: **Yeni kira kararnamesi.**

Telefon sahibi bahtiyarlara: **Sinir ilâcı.**

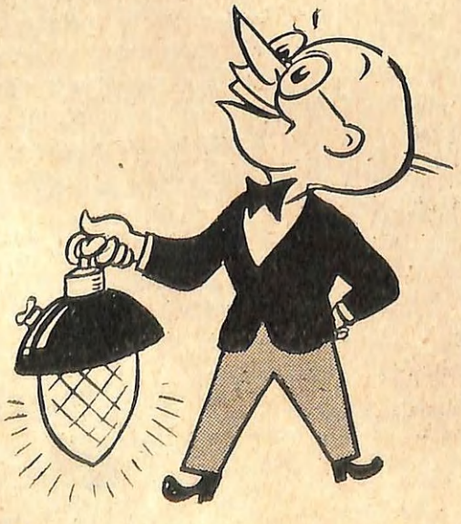

Maliye Bakanına: **Lüks lâmbası.**

Evlerinde havagazı olanlara: **Mum.**

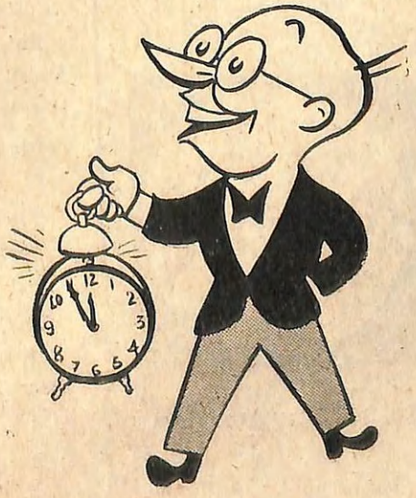

Halk Partisine: **Uyandırıcı saat**

Ecnebi Nükteleri

— Şekerim, sana arkadaşımı takdim ederim..

— Ya.. Vah vah, keşke sarışın olaydı!

Eminim, geçen yaz sizi bir yerde gördüm ben; yüzünüz hiç yabancı gelmiyor.

Çabuk ol ulan, elimde bir tek kemik kaldı!.

MİKROPLAR ÂLEMİNDE

— Kendine gel şekerim, mikroskopta bize bakıyorlar!

Cinnet ve Cennet

— Bir mülâkat —

İllallah! Bizim sekreterden... Dur ,otur yok... Bu sabah odasına girince masanın üzerinde şahsıma hitaben yazılmış el kadar bir kâğıt gördüm. «Cennetten iki ermeni gelmiş... Acele gidip mülâkat edeceksin... Tramvay parasını kahveciden al...» Ermenilerin hangi cennetten geldiklerini sormaya hacet yoktu. Ermeni olunca ancak Sovyet cennetinden gelebilirlerdi. O esnada kahveciyi bulamadığım için İrandan da İstanbula göçen bu cennet kaçkınlarının oturdukları Samatyaya kadar yaya gitmeğe mecbur oldum. Orada ilk mülâki olduğum zat Balıkçı Toros ağa oldu. Herkesin suratlarını kazıtmış olmasına rağmen hâlâ kıranta burma bıyıklarını muhafazada ısrar eden bu eski dost evi sağlık verdi :

— Cennetlikleri sorôrsun? Sıçan Oniğin evindedirler !

Kapıyı çaldım. Ak saçlı bir kocakarı açtı. Cennetliklerin adını bilmediğim için:

— Gözün aydın Mayrik! Dedim .Hayretle sordu:

— Ne var ki?

— Seninkiler gelmişler...

— Benimkiler neden olsunlar?. Bizim evde bir oda tutmuşlardır. Merdiveni çık, yüz numara ile yan beyandır.

Merdiveni çıktım; dediği kapıyı vurdum; içeriden bir horultu geliyordu. Yavaşça açtım, biri sedirde diğeri karyolada iki cenaze horluyordu.

— Hayır olsun...

İkisi de korku ile gözlerini açtılar. Fakat kim olduğumu anlayınca biraz yatıştılar. Sedirde yatan:

— Siz misiniz? dedi. Hoş gelmişsiniz...

— Siz de hoş geldiniz.

— Hoş gelme de lâftır? Tatlı canımızı kultardık...

— Öyle ise geçmiş olsun. Ey anlatın bakalım ,cennet ne âlemde?!

— Gazeteler buraya cennet demeğe yerden göğe kadar haklıdırlar. Cenette Adem babamızla Hava anamız nasıl çırılçıplak geziyorlarsa oralarda da herkes böyledir.

— Evet ama cennette her türlü yiyecek var...

— Ha... Bak burada yiyecek yoktur: Maksus vermezler. Sebebini anlatayım, ama sakın ola ki yazmıyasın... Şimdi onlar Urusları adam eti yemeğe alıştırmak için aç bırakıyorlar. İnsanlar aç kaldıkça çene kemikleri büyüyor; dişleri de uzuyor.

Cennetlik bunu anlatırken ağzını açtı... Hakikaten ön dişleri bir piyanonun fildişi tuşları gibi uzanmıştı.

— Dişler bu hale gelince her Rus Belediyeye gidip dişlerini eğeletiyor ve sivriltiyor.

— Bunlar ne olacak ?

— Müstakbel harpte yalnız harb silâhları kullanılmıyacak, ayni zamanda insanın her âzası da çalışacakmış. Meselâ Rus askeri harpte düşmanı çiy çiy yiyecek... Büyükler düşünmüşler; bununla ordunun iaşe zahmetini de kaldıracaklar; çünkü her nefer karnını doyurmak için karşısındakini yemeğe çalışacak.

— Cennette başka ne yapıyorlar?

— Dişleri eğeliyorlar, tırnakları törpülüyorlar ve herkese çifte atmağı öğretiyorlar. Şimdi bunun için elleri yere koymağa lüzum yok... Durdukları yerde herkes birbirine kıç atabiliyor.

Mülâkata burada nihayet verdim. Çünkü biçarelerin sefaletten Kızıl Cennette kara cinnet getirdiklerine şüphem kalmamıştı!

Sabah gazeteleri ne diyorlar ?

KURTLAR MUCİZESİ

Seyrüsefer memurunun seyrüseferden, Maliye Müfettişinin maliyeden, Ticaret Vekâletinin ticaretten, Başvekilin başvekillik nedir ondan, Ziraat Vekilinin buğdaydan, İnhisarlar Vekilinin gümrükten haberi yok. Ve şu Vekilin harbe, bu Vekilin sulha aklı ermiyor.

Bir acayip devre geldik, dostlar! Nafıa Vekilinin memleket haritasından, memleket haritasının Nafıa Vekilinden haberi yok!

Yok, yok, yok! Hattâ deliler doktorunun delilerden ve delilerin kendi doktorlarından haberi yok.

Bütün bu «yok» luk ortasında Türkiye hâlâ nasıl «var»dır, şaşılacak şey doğrusu!

D. N. (Cumhuriyet)

HUUU!.. ERENLER...

Halk Partisinde yeni yeni hareketler:

Kiralara zam... Fiyatlara ilâve.. Yol vergisine bindirme...

Kiralara zam... Fiyatları ilâve...

Nerde bizim otuz beşler?..

Aman Nihat Erime haber verelim.

Cevap: O bakandır .

Aman Kasım Gülek'e yetiştirelim.

Cevap: O bakandır .

Aman Tahsin Banguoğluna iletelim.

Cevap: O bakandır .

Ve artık ister istemez dudaklarımızdan şu hüküm dökülüyor:

— Haa... bizim otuz beşler Kırklara karışmışlar!

B. F. (Tan)

YETER BU SANCI !

Pirimiz üstadımız Hüseyin Cahit Yalçın, Ulus'ta demokrasinin nasıl ve nerede doğduğundan bahsederken «Ebe Halk Partisi» dir diyor. Pirimiz, üstadımızdan şüphe etmek asla aklımızdan geçmez amma, bu ebesi malûm olan demokrasinin validesi hanımefendi 21 temmuzda mı gebe kalmıştı ?

Pek altını karıştırma ebaanım, çocuk ters geldi, anasını al bastı! Artık senin ebeliğin kâfi gelmiyor... Lâvta çağırmak lâzım! Yoksa biz dokuz doğuracağız!

YEDEKÇİ (Vatan)

FIKRALAR

GEÇMİŞ OLA !

İnsanlar için manevi kıymetlerin ne büyük ehemmiyeti olduğunu anlatıyordu:

— Hayatta unutmıyacağımız umdelerden biri şu olmalıdır: Saadetimizi başkalarile paylaşmak!

Yeni evlilerden biri alaylı alaylı güldü:

— Onun ne demek olduğunu bilirim! Ben de eskiden bu söze inanmıştım ama, bana pek pahalıya mal oldu!

— Ne gibi?

— Bekârken mesuttum. Bu saadetimi başkasile paylaşmaya karar verip evlenince ne saadet kaldı, ne bir şey!

ANTİKA

Akaedmi Müdürü ressam Zeki Faik İzer sanatını anlatıyordu:

— Öğünmek gibi olmasın ama, eserlerimin hepsi müzedeki meşhur tabloların arasına konulabilir.

Ressamlıktan mütekait Çallı İbrahim ellerini çırptı :

— Ah! Hani ya o günler!

TEHLİKELİ İŞ

Kitapçı Arif Bolat dükkânına hırsız girdiğinden bahsediyordu.

Osman Nebi hayretle sordu:

— Bari çaldıkları kitapları okumuşlar mı?

Muhavereye kulak kabartan Ahmet Halit cevap verdi

— Ne münasebet! Uyuyup kalarak yakalanmaktan korkmuşlardır!

FECİ AKIBET

Anket muharriri, Sabri Esat Siyavuşgile soruyordu:

— Bir piyes için en feci son hangisidir?

Sabri Esat cevap verdi:

— «Son hafta»!

İKTİSAT

Bahadır Dülger yeni gelir vergisini müdafaa ediyordu :

— Meseleyi büyütmekte mâna yok. Bu sadece bir iktisat meselesi.

Ulunay başını salladı :

— Onu biz biliyoruz, azizim, dedi. Fakat bu meselenin iktisatla halledilebileceğini hükûmet bilmiyor!

ROL

Burhan Felek yürüyüşe meraklıdır. Geçen gün son bir macerasını anlatıyordu:

— Şişliden Büyükdereye kadar hiç mola vermeden yürüdüm... Bu muvaffakiyette muhakkak ki bacaklarımın büyük bir rolü var..

Büyükdere Meyva Islah İstasyolu Müdürü İbrahim gülümsedi

— Biraz da kafanızın rolü var galiba

ZOR İŞ !

Meşhur piyes muharririmiz Cevat Fehmi Başkut anlatıyordu:

— Muharrir bakımından bir piyesin en zor kısmı başıdır.

Orada bulunanlardan sinir hekimi Şükrü Hâzım Tiner:

— Aman üstadım! dedi, siz muharrirlere ne mutlu! Biz zavallı seyircilere piyesin yalnız başı veya sonu değil, bazan her tarafı pek zor geliyor!

GELEN GİDENİ ...

Şair Asaf Halet çelebi, bekârlıktan şikâyet eder, dururdu. Nihayet evlendi. Tebrik ettiler ve:

— Nasıl? Eski dertlerinden kurtuldun mu? diye sordular.

Sabık bekâr elini salladı:

— Tabii! dedi. Eski dertlerin lâfı mı olur!

RENKLER

Renklerin ruh üzerindeki tesirinden bahsediliyordu.

Dr. Fahri Celâl uzun uzun izah ettikten sonra misaller vermeye hazırlandı .

Oradakilerden Defterdarlık muhasebecisi Tevfik :

— Lüzum yok, doktor, dedi. Hepimiz biliriz: Kırmızı bir kâğıt görünce yüreğimiz atar, üzeri rakamlı simsiyah kesilmiş bir hesap pusulası görünce kan beynimize sıçrar... Sarı bir kadın saçı görünce hembeyaz kesiliriz

AÇIK !

Romancı Safiye Erol, izah ediyordu :

— Ruhiyatçıların tetkikine göre açık havalar insanları sinemaya gitmekten menediyormuş.

Dr. Fahrettin Kerim gülerek cevap verdi:

— Vallahi, benim bildiğime göre, insanı sinemaya gitmekten meneden bir şey daha vardır.

Sordular :

— Nedir o?

— Açık bütçe !

EN RAHATI

Ulaştırma (ve dolaştırma) Bakanı son tenkitlere cevap veriyordu:

— Tetkiklerimiz, telefon hakkındaki şikâyetlerin pek cüz'î olduğunu göstermiştir. Yapılan incelemelere göre, halkımızın ancak yüzde biri telefondan şikâyet etmektedir.

Demeci not eden gazetecilerden Cihat Baban Cevap verdi:

— Evet, efendim. Hakkınız var. Çünkü geri kalan doksan dokuzunun telefonu yok...

Sayı: 129

Sahibi ve yazı işlerini fiilen idare eden
RAMIZ GOKÇE
Basıldığı yer:
Cumhuriyet matbaası - İstanbul

TOMBUL TEYZE

Sıska Dayı — Yaşasın, umumi af varmış..
Tombul Teyze — Aptallığın lüzumu yok, bu zamanda kafesteki kuşu kim salıverir!

T. T. POSTASI

Çok sevgili okuyucularım,

On senedir sizinle bu sütunlarda dert ve neş'e ortaklığı yaptık. Hepinizle uzaktan yakından akrabalık ettik

dinlemek lâzım. Sözde bu sahifede, bu kadar gözönünde oldukça sevgililerim artıyormuş. Bu sayıdan sonra o beni kafese koyuyor, iç sahifeye hapsediyor, haberiniz olsun,